

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 22. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41075

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 17 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 17 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken virkning den foreslåede 3-årige forældelsesfrist vil have for de arbejdsskadedes mulighed for at anmode om genoptagelse af en sag efter arbejdsskadesikringslovens særlige regler herom.”

Svar:

Justitsministeriet har anmodet Beskæftigelsesministeriet om et bidrag til besvarelse af spørgsmålet, da arbejdsskadesikringsloven hører under Beskæftigelsesministeriets område.

Beskæftigelsesministeriet har anført følgende:

”Arbejdsskadesikringsloven indeholder i §§ 41 – 43 regler om genoptagelse. Muligheden for genoptagelse beror på ændringer i de faktiske forhold, der blev lagt til grund for den tidligere afgørelse, og ikke på subjektive forhold hos parten. Forældelsesreglerne har betydning for reglerne om genoptagelse, da der ikke er grundlag for at genoptage behandlingen af et krav, der allerede er forældet.

§ 41, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven giver mulighed for at genoptage en sag, når der er truffet afgørelse om, at skaden ikke er omfattet af loven. Fristen er 5 år, der regnes fra den første afgørelse. Der er ikke i loven anført nogen betingelser, der skal være opfyldt for, at sagen kan genoptages. Efter praksis kræves, at der foreligger nye, væsentlige faktiske oplysninger, for at sagen kan genoptages.

Efter § 2, stk. 1, i forslaget til ny forældelseslov regnes forældelsesfristerne fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser. Endvidere følger det af § 3, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov, at forældelsesfristen først regnes fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen og skyldneren.

Det betyder, at forældelsesfristen for krav efter arbejdsskadesikringsloven først løber fra det tidspunkt, hvor de relevante oplysninger til vurdering af sagen på et nyt faktisk grundlag foreligger, og tilskadekomne får eller burde have fået kendskab til oplysningerne. Tilskadekomne har i den situation 3 år til at genanmelde sit krav.

Det kan ikke udelukkes, at den 3-årige forældelse i ganske få sager vil indtræde inden 5 år fra det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse i arbejdsskadesagen første gang. Det vil være tilfældet, når tilskadekomne får de relevante nye oplysninger inden 2 år efter afgørelsen i arbejdsskadesagen og alligevel vælger først at anmode om genoptagelse mere end 3 år efter modtagelse af de nye oplysninger.

I § 41, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven findes en særregel for tilskadekomne, der har fået afvist en anmeldt sygdom med den begrundelse, at sygdommen ikke er på fortegnelsen over erhvervssygdomme, hvis sygdommen senere kommer på fortegnelsen over erhvervssygdomme.

Reglen går ud på, at tilskadekomne kan få genoptaget sagen, selv om der er gået 5 år fra afgørelsen.

Det har i den juridiske litteratur været overvejet, om forældelsesfristen i disse tilfælde skal regnes fra tidspunktet for skadens indtræden eller fra det tidspunkt, hvor den pågældende sygdom optages på fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. Bo von Eyben, *Forældelse I* (2003), s. 82.

Det vil dog under alle omstændigheder kunne forekomme, at tilskadekomnes ret til at få sagen genoptaget på grundlag af den ændrede fortegnelse over erhvervssygdomme, afskæres af forældelsesreglerne.

§ 42 i arbejdsskadesikringsloven giver mulighed for at genoptage arbejdsskadesager med hensyn til erstatningsudmålingen. Fristen er 5 år, og der kan dispenseres fra fristen, når ganske særlige omstændigheder taler for det. Fristen regnes fra første afgørelse om erstatningsudmåling.

For at genoptage en sag efter § 42 er det en betingelse, at der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund ved afgørelsen. Det er med andre ord et krav, at tilskadekomnes helbredsmæssige eller erhvervsmæssige forhold er blevet forværret på grund af arbejdsskaden, for at sagen kan genoptages.

Den nye forældelseslov får samme betydning for sager, der kan genoptages efter denne bestemmelse, som er beskrevet oven for om lovens betydning for sager, der kan genoptages efter § 41, stk. 1.

Det betyder, at forældelsesfristen for krav på yderligere erstatning efter arbejdsskadesikringsloven først løber fra det tidspunkt, hvor tilskadekomnes helbredsmæssige eller erhvervsmæssige forhold er ændret, således at tilskadekomne har krav på yderligere erstatning eller godtgørelse, og den til-

skadekomne har fået eller burde have fået viden herom. Tilskadekomne har i den situation 3 år fra de nye oplysninger forelå til at søge sagen genoptaget, inden kravet er forældet.

Det kan ikke udelukkes, at den 3-årige forældelse i ganske få sager vil indtræde inden 5 år fra det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse om erstatning første gang. Det vil være tilfældet, når tilskadekomnes helbredsmæssige eller erhvervs-mæssige forhold ændrer sig inden 2 år efter afgørelsen i arbejdsskadesagen og alligevel vælger først at anmode om genoptagelse mere end 3 år efter, at forholdene er ændrede, og den tilskadekomne har fået eller burde have fået viden herom.

Endelig indeholder § 43 i arbejdsskadesikringsloven en bestemmelse, der giver efterladte adgang til at genoptage en sag inden 5 år efter:

- afgørelsen om, at pågældende ikke er berettiget til erstatning, eller
- ophøret af en løbende erstatning.

Der er ikke i lovbestemmelsen anført nogen betingelser for genoptagelse. Det må dog antages, at der gælder samme betingelse som for genoptagelse efter § 41. Det vil sige nye, væsentlige faktiske oplysninger.

Det bemærkes, at der er yderst få sager, hvor efterladte søger om genoptagelse.”

Det bemærkes, at Justitsministeriet efter aftale med Beskæftigelsesministeriet vil fremsende et ændringsforslag til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.) (L 166). Ændringsforslaget vil gå ud på at ændre arbejdsskadesikringsloven, således at forældelseslovens 3-årige forældelsesfrist bl.a. ikke finder anvendelse i tilfælde omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, om genoptagelse af sager, fordi en sygdom efterfølgende optages på fortegnelsen over erhvervs sygdomme. Beskæftigelsesministeriet har anført, at man finder det hensigtsmæssigt, at det sikres, at der i disse særlige tilfælde fortsat vil gælde en længere frist for at søge sagen genoptaget.

Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål nr. 18 vedrørende lovforslaget.